

392R2081

24.7.92

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 208/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2081/92,

annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992,

maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja
alkuperänimitysten suojasta

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamis-
sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

sekä katsoo, että

maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuotannolla,
valmistuksella ja jakelulla on tärkeä asema yhteisön
taloudessa,

maataloustuotannon monipuolistumista olisi suosittava
osana yhteisen maatalouspolitiikan uudelleensuuntaamista,
jotta markkinoilla saavutettaisiin parempi kysynnän ja
tarjonnan välinen tasapaino; tiettyjä ominaisuuksia omaavien
tuotteiden edistämistä voisi olla huomattavaa etua
maaseudulle, erityisesti epäsuotuisilla alueilla ja syrjäalueilla,
sillä se varmistaisi toisaalta paremmat tulot maanviljelijöille ja
toisaalta sen, että maatalousväestö pysyy näillä alueilla,

lisäksi viime vuosina on todettu, että kuluttajat ovat
taipuvaisia pitämään elintarvikkeiden laatua tärkeämpänä
kuin määrää; tämä erityistuotteiden etsiminen luo muun
muassa kasvavan kysynnän maataloustuotteille ja elintarvik-
keille, joilla on tietty maantieteellinen alkuperä,

koska markkinoille saatettuja tuotteita on laaja valikoima ja
tietoa niistä annetaan hyvin paljon, kuluttajille on annettava
selkeää ja tiivistä tietoa tuotteen alkuperästä, jotta he voisivat
paremmin tehdä valintoja

maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkintöihin sovel-
letaan yhteisön yleisiä sääntöjä ja erityisesti kuluttajal-
lemyyttäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä,
esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden
lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978

⁽¹⁾ EYVL N:o C 30, 6.2.1991, s. 9,
EYVL N:o C 69, 18.3.1992, s. 15

⁽²⁾ EYVL N:o C 326, 16.12.1991, s. 35

⁽³⁾ EYVL N:o C 269, 14.10.1991, s. 62

annettua neuvoston direktiiviä 79/112/ETY⁽⁴⁾;
erityisluonteensa vuoksi tietyltä maantieteelliseltä alueelta
lähtöisin olevista maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden
osalta olisi annettava täydentäviä erityissäännöksiä,

halu suojata maataloustuotteita tai elintarvikkeita, joilla on
tunnistettava maantieteellinen alkuperä, on saanut tietyt
jäsenvaltiot ottamaan käyttöön "tarkastetut
alkuperänimitykset"; tuottajat ovat olleet niihin tyytyväisiä,
sillä he ovat saaneet paremmat tulot vastineeksi aidolle
pyrkimykselle parantaa laatua, samoin kuin kuluttajat, jotka
ovat voineet ostaa erityistuotteita, joiden
tuotantomenetelmästä ja alkuperästä on takeet,

tällä hetkellä kansalliset käytännöt eroavat
alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen käyt-
töön ottamisessa; on tarpeen suunnitella yhteisön
lähestymistapa; yhteisön säännöt suojajärjestelmästä itse
asiassa mahdollistavat maantieteellisten merkintöjen ja
alkuperänimitysten kehityksen, sillä yhtenäisempi
lähestymistapa varmistaa yhtäläiset kilpailunedellytykset
näillä merkinnöillä merkittyjen tuotteiden tuottajien välillä ja
johtaa siihen, että näiden tuotteiden luotettavuus kuluttajien
näkökulmasta katsottuna paranee,

suunniteltuja sääntöjä olisi sovellettava, sanotun kuitenkaan
rajoittamatta sellaisen jo säädetyn viinejä ja alkoholipitoisia
juomia koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista, jossa
vahvistetaan korkeampi suojataso,

tämän asetuksen soveltamisala rajoitetaan tiettyihin
maataloustuotteisiin ja elintarvikkeisiin, joiden kohdalla
tuotteen tai elintarvikkeen ominaisuuksien ja sen
maantieteellisen alkuperän välillä on yhteys; soveltamisalaa
voidaan kuitenkin tarvittaessa laajentaa koskemaan muita
tuotteita tai elintarvikkeita,

olemassa olevien käytäntöjen vuoksi on aiheellista määritellä
kaksi eri maantieteellisten viittausten tasoa, nimittäin
suojatut maantieteelliset merkinnät ja suojatut
alkuperänimitykset,

maataloustuotteen tai elintarvikkeen, jossa on edellä
tarkoitettu merkintä, on vastattava tiettyjä eritelmässä
lueteltuja edellytyksiä,

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktiiviä on viimeksi muutettu
direktiivillä 91/72/ETY (EYVL N:o L 42, 15.2.1991, s. 27)

saadakseen suojan kaikissa jäsenvaltioissa maantieteelliset merkinnät ja alkuperänimitykset on rekisteröitävä yhteisön tasolla; rekisteriin merkitsemisellä varmistetaan myös ammattihenkilöiden ja kuluttajien tiedonsaanti,

rekisteröintimenettelyssä olisi henkilölle, jota asia henkilökohtaisesti ja suoranaisesti koskee, annettava mahdollisuus valvoa oikeuksiaan tekemällä jäsenvaltion välityksellä komissiolle väite,

olisi säädettävä menettelyistä, joiden avulla rekisteröinnin jälkeen voitaisiin joko mukauttaa eritelmaa erityisesti teknologian tuntemuksen kehityksen perusteella tai poistaa rekisteristä maataloustuotteen tai elintarvikkeen maantieteellinen merkintä tai alkuperänimitys, jos tuote tai elintarvike ei enää ole sen eritelmän mukainen, jonka perusteella maantieteellinen merkintä tai alkuperänimitys on annettu,

olisi sallittava kauppa niiden kolmansien maiden kanssa, jotka voivat antaa vastaavat takeet maantieteellisten merkintöjen tai alkuperänimitysten antamisesta ja tarkastamisesta alueellaan, ja

olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö sitä varten perustetussa sääntelykomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1 Tässä asetuksessa säädetään perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettujen elintarvikkeeksi tarkoitettujen maataloustuotteiden ja tämän asetuksen liitteessä I tarkoitettujen elintarvikkeiden sekä tämän asetuksen liitteessä II tarkoitettujen maataloustuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojasta.

Tätä asetusta ei kuitenkaan sovelleta viinialan tuotteisiin tai alkoholipitoisiin juomiin.

Liite I voidaan muuttaa 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 Tätä asetusta sovelletaan sen kuitenkaan rajoittamatta muiden erityisten yhteisön säännösten soveltamista.

3 Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettua neuvoston direktiiviä 83/189/ETY⁽¹⁾ ei sovelleta alkuperänimityksiin ja maantieteellisiin merkintöihin, joita tämä asetus koskee.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiiviä on viimeksi muutettu päätöksellä 90/230/ETY (EYVL N:o L 128, 18.5.1990, s. 15)

2 artikla

1 Yhteisön suoja maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden alkuperänimityksille ja maantieteellisille merkinnöille saadaan tämän asetuksen mukaisesti.

2 Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) 'alkuperänimityksellä' alueen, määrätyn paikan tai erityistapauksissa maan nimeä, jota käytetään nimeämään maataloustuotetta tai elintarviketta,

— joka on peräisin kyseiseltä alueelta, kyseisestä määrätystä paikasta tai kyseisestä maasta

ja

— jonka laatu tai ominaisuudet ovat olennaisesti tai yksinomaisesti maantieteellisen ympäristön, joka käsittää sen luonnon ja inhimilliset tekijät, ansiota ja jonka tuotanto, jalostus ja käsittely tapahtuu rajatulla maantieteellisellä alueella;

b) 'maantieteellisellä merkinnällä' alueen, määrätyn paikan tai erityistapauksissa maan nimeä, jota käytetään nimeämään maataloustuotetta tai elintarviketta,

— joka on peräisin kyseiseltä alueelta, kyseisestä määrätystä paikasta tai kyseisestä maasta

ja

— jolla on määrätty laatu, maine tai muita ominaisuuksia, jotka liittyvät tähän maantieteelliseen alkuperään ja jonka tuotanto ja/tai jalostus ja/tai käsittely tapahtuu tietyllä maantieteellisellä alueella.

3 Tiettyjä perinteisiä maantieteellisiä tai muita kuin maantieteellisiä nimityksiä, joilla maataloustuote tai elintarvike, joka on alueen tai erityisen paikan alkuperätuote, on nimetty ja jotka täyttävät 2 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettut edellytykset, on myös pidettävä alkuperänimityksinä.

4 Poiketen siitä, mitä 2 artiklan a kohdassa säädetään, tiettyjä maantieteellisiä nimityksiä pidetään alkuperänimityksinä, jos kyseisten tuotteiden raaka-aineet ovat peräisin maantieteelliseltä alueelta, joka on laajempi kuin alue, jolla ne jalostetaan tai joka eroaa alueesta, jolla ne jalostetaan, jos:

— raaka-aineiden tuotanto-alue on rajattu,

ja

— raaka-aineiden tuotantoa varten on olemassa erityiset edellytykset,

ja

— edellä tarkoitettujen edellytysten noudattamisen varmistamiseksi on olemassa valvontajärjestelmä.

5 Edellä 4 kohdassa tarkoitettuina raaka-aineina pidetään ainoastaan eläviä eläimiä, lihaa ja maitoa. Muiden raaka-aineiden käyttö voidaan sallia 15 artiklassa säädettyä menetelyä noudattaen.

6 Jotta 4 artiklassa säädettyä poikkeusta voidaan soveltaa, kyseiset nimitykset on voitava tunnistaa tai on jo tunnistettu alkuperänimityksiksi, joilla on asianomaisen jäsenvaltion kansallinen suoja tai, jos sellaista järjestelmää ei ole, jolla on perustellusti perinteinen luonne sekä joka on poikkeuksellisen maineikas ja tunnettu.

7 Jotta 4 artiklassa säädettyä poikkeusta voidaan soveltaa, rekisteröintihakemukset on jätettävä kahden vuoden kuluessa siitä päivästä, kun tämä asetus tulee voimaan.

3 artikla

1 Nimityksiä, joista on tullut yleisnimiä, ei voi rekisteröidä.

Tässä asetuksessa 'nimityksellä, josta on tullut yleisnimi' tarkoitetaan maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimeä, josta on tullut maataloustuotteen tai elintarvikkeen yleinen nimi, vaikka se viittaaakin paikkaan tai alueeseen, jossa tämä maataloustuote tai elintarvike on alun perin tuotettu tai jossa sitä on pidetty kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki tekijät, ja erityisesti:

- tilanne jäsenvaltiossa, josta nimi on peräisin ja alueilla, joilla tuotetta käytetään;
- tilanne muissa jäsenvaltioissa;
- asiaa koskeva kansallinen lainsäädäntö tai yhteisön lainsäädäntö.

Jos rekisteröintihakemus hylätään 6 ja 7 artiklassa määriteltyä menettelyä noudattaen sen vuoksi, että nimestä on tullut yleisnimi, komissio julkaisee tätä koskevan päätöksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2 Nimeä ei saa rekisteröidä alkuperänimitykseksi tai maantieteelliseksi merkinnäksi, jos se on ristiriidassa kasvilajikkeen tai eläinlajin nimen kanssa ja on sen vuoksi omiaan johtamaan yleisön harhaan tuotteen oikean alkuperän osalta.

3 Ennen tämän asetuksen voimaantuloa neuvosto laatii ja julkaisee määränemmistöllä komission ehdotuksesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ohjeellisen esimerkikulutetelon sellaisista maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden nimistä, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan ja joita pidetään 1 kohdan mukaisina yleisniminä ja joita ei sen vuoksi voida rekisteröidä tämän asetuksen perusteella.

4 artikla

1 Jotta suojattua alkuperänimitystä (SAN) tai suojattua maantieteellistä merkintää (SMM) voidaan käyttää,

maataloustuotteen tai elintarvikkeen on oltava eritelmän mukainen.

2 Eritelmässä on oltava vähintään:

- a) maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimi, mukaan lukien alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä;
- b) maataloustuotteen tai elintarvikkeen kuvaus, mukaan lukien tarvittaessa raaka-aineet ja tuotteen tai elintarvikkeen tärkeimmät fysikaaliset, kemialliset, mikrobiologiset ja/tai aistivaraiset ominaisuudet;
- c) maantieteellisen alueen rajaaminen ja tarvittaessa tiedot, joilla osoitetaan 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen edellytysten noudattaminen;
- d) todisteet tapauksittain siitä, että maataloustuote tai elintarvike on peräisin joko 2 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettulta maantieteelliseltä alueelta;
- e) kuvaus menetelmästä, jolla maataloustuote tai elintarvike on saatu aikaan, ja tarvittaessa aidoista ja muuttumattomista paikallisista menetelmistä;
- f) tiedot, joista tapauksittain selviää yhteys 2 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuun maantieteelliseen ympäristöön tai maantieteelliseen alkuperään;
- g) jäljempänä 10 artiklassa säädettyjä tarkastuksen rakenteita koskevat viittaukset;
- h) merkintöjä koskevat erityistiedot tapauksittain joko SAN- tai SMM-maininnan osalta tai vastaavat perinteiset kansalliset maininnat;
- i) yhteisön säännöksissä ja/tai kansallisissa säännöksissä mahdollisesti asetetut vaatimukset.

5 artikla

1 Ainoastaan ryhmittymällä tai 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetuin tietyin edellytyksin luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on oikeus hakea rekisteröintiä.

Tässä artiklassa 'ryhmittymällä' tarkoitetaan saman maataloustuotteen tai elintarvikkeen tuottajista ja/tai jalostajista koostuvaa järjestöä sen oikeudellisesta muodosta tai kokoonpanosta riippumatta. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisena ryhmittymässä.

2 Ryhmittymä, luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea rekisteröintiä ainostaan maataloustuotteille tai elintarvikkeille, joita se tuottaa tai saa 2 artiklan 2 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti.

3 Rekisteröintihakemuksessa on oltava 4 artiklassa tarkoitettu eritelmä.

4 Hakemus on lähetettävä sille jäsenvaltiolle, jossa maantieteellinen alue sijaitsee.

5. Jäsenvaltion on tarkastettava, että hakemus on perusteltu ja toimitettava hakemus, 4 artiklassa tarkoitettu

eritelmä ja muut päätöksensä perusteena olevat asiakirjat komissiolle, jos se arvioi, että hakemus täyttää tämän asetuksen vaatimukset.

Jos hakemus koskee nimitystä, joka koskee myös toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, kyseistä jäsenvaltiota on kuultava ennen minkäänlaisen päätöksen tekemistä.

6 Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

6 artikla

1. Komissio tarkastaa kuuden kuukauden kuluessa virallisella tutkimuksella, onko rekisteröintihakemuksessa kaikki 4 artiklassa säädetyt tiedot.

Komissio ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle päätelmistään.

2 Jos komissio päättää 1 kohdan säännökset huomioon ottaen, että nimitys täyttää suojaamiselle asetettavat edellytykset, se julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* hakijan nimen ja osoitteen, tuotteen nimen, hakemuksen pääkohdat, viittaukset tuotteen käsittelyä, tuotantoa tai valmistusta koskeviin kansallisiin säännöksiin ja tarvittaessa päätelmiensä perusteet.

3 Jos komissiolle ei ilmoiteta yhtään väitettä 7 artiklan mukaisesti, nimitys kirjataan komission pitämään "Suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen rekisteri" -nimiseen rekisteriin, jossa on oltava kyseisten ryhmien ja valvontaelinten nimet.

4 Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*:

- rekisteriin kirjatut nimitykset;
- rekisteriin 9 ja 11 artiklan mukaisesti tehdyt muutokset.

5 Jos komissio 1 kohdassa säädetyt tutkimuksen perusteella tulee siihen johtopäätökseen, ettei nimitys täytä suojan saamiselle asetettuja edellytyksiä, se päättää 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen olla toteuttamatta tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä julkaisemista.

Ennen 2 ja 4 artiklassa säädettyä julkaisemista ja 3 artiklassa säädettyä rekisteröintiä, komissio voi pyytää lausuntoa 15 artiklassa tarkoitettulta komitealta.

7 artikla

1 Kuuden kuukauden kuluessa 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* jäsenvaltio voi tehdä väitteen rekisteröintiä vastaan.

2 Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että henkilöt, jotka voivat osoittaa, että heillä on asiassa laillinen taloudellinen etu valvottavanaan, saavat tutustua hakemukseen. Lisäksi jäsenvaltioissa valitsevan tilanteen mukaisesti jäsenvaltiot voivat järjestää

saman mahdollisuuden muille osapuolille, joilla on asiassa laillinen etu valvottavanaan.

3 Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jota asia laillisesti koskee, voi tehdä väitteen ehdotettua rekisteröintiä vastaan lähettämällä asianmukaisesti perustellun ilmoituksen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hän asuu tai johon hän on sijoittautunut. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet ottaakseen säädetyssä määräajassa huomioon tällaiset huomautukset tai tällaisen väitteen.

4 Väite voidaan hyväksyä ainoastaan, jos siinä:

- osoitetaan, ettei 2 artiklassa tarkoitettuja edellytyksiä ole noudatettu;
- osoitetaan, että ehdotettu nimen rekisteröinti kokonaan tai osittain vaarantaisi samankaltaisen nimityksen tai tavaramerkin olemassaolon taimarkkinoilla silloin, kun tämä asetus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, laillisesti olevien tuotteiden olemassaolon;
- täsmennetään ominaisuudet, joista voidaan päätellä, että nimi, jonka rekisteröintiä on haettu, on luonteeltaan yleisnimi.

5. Jos väite voidaan 4 kohdan mukaisesti hyväksyä, komissio pyytää jäsenvaltioita, joita asia koskee, sopimaan asiasta keskenään kolmen kuukauden kuluessa sisäisten menettelyjensä mukaisesti. Jos:

- a) sopimukseen päästään, asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki tekijät, jotka mahdollistivat sopimukseen pääsemisen, sekä hakijan ja väitteen tekijän lausunnot. Jos 5 artiklan mukaisesti saadut tiedot eivät ole muuttuneet, komissio toimii 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jos muutoksia on tehty, komissio aloittaa uudelleen 7 artiklassa säädetyt menettelyt;
- b) sopimukseen ei päästä, komissio tekee päätöksen 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ottaen huomioon perinteiset ja tarkasti noudatetut käytännöt ja sekaannusten todennäköisyyden. Jos komissio päättää hyväksyä rekisteröinnin, se julkaisee 6 artiklan 4 kohdan mukaiset tiedot.

8 artikla

Mainintoja "SAN", "SMM" tai vastaavia perinteisiä kansallisia merkintöjä saadaan käyttää ainoastaan tämän asetuksen mukaisissa maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa.

9 artikla

Kyseinen jäsenvaltio voi pyytää eritelmän muuttamista, erityisesti tieteellisen tai teknisen tiedon kehityksen huomioon ottamiseksi tai maantieteellisen alueen uudelleen rajaamiseksi.

Edellä 6 artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava soveltuvin osin.

Komissio voi kuitenkin 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää olla noudattamatta 6 artiklassa säädettyä menettelyä, jos kyseessä on pieni muutos.

10 artikla

1 Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta on luotu tarkastuksen rakenteet, joiden tehtävänä on varmistaa, että maataloustuotteet ja elintarvikkeet, joilla on suojattu nimitys, vastaavat eritelmissä tarkoitettuja vaatimuksia.

2 Valvonta voi rakenteeltaan koostua yhdestä tai useammasta nimitystä valvontaviranomaisesta ja/tai jäsenvaltion tähän tarkoitukseen hyväksymästä yksityisestä laitoksesta. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelot viranomaisista ja/tai hyväksytyistä laitoksista sekä niiden toimivallasta. Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3 Nimettyjen valvontaviranomaisten ja/tai yksityisten laitosten on annettava riittävät takeet puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta kaikkiin niiden valvonnan alaisiin tuottajiin ja jalostajiin nähden ja niillä on oltava vakituisesti käytettävissä olevat asiantuntijat ja voimavarat, jotka ovat tarpeen suojatun nimityksen omaavien maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tarkastamiseksi.

Jos tarkastuksen rakenteissa turvaudutaan joidenkin valvonnan osalta ulkopuoliseen laitokseen, tämän laitoksen on annettava samat takeet. Tällöin kuitenkin nimetyt valvontaviranomaiset ja/tai hyväksytyt yksityiset laitokset ovat edelleen jäsenvaltiolle vastuussa kaikista tarkastuksista.

Tullakseen jäsenvaltioiden hyväksymäksi tässä asetuksessa tarkoitettulla tavalla laitosten on 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen täytettävä 26 päivänä kesäkuuta 1989 vahvistetussa standardissa EN 45011 määritellyt edellytykset.

4 Jos jäsenvaltion nimetty valvontaviranomainen ja/tai yksityinen laitos toteaa, että maataloustuote tai elintarvike, jolla siinä jäsenvaltiossa on suojattu alkuperänimitys, ei täytä eritelmän vaatimuksia, sen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tätä asetusta noudatetaan. Sen on ilmoitettava jäsenvaltiolle valvontaa suorittaessa toteutetut toimenpiteet. Kaikista päätöksistä on ilmoitettava osapuolille, joita asia koskee.

5 Jäsenvaltion on peruutettava hyväksymisensä valvontalaitokselta, jos 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei enää täytetä. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* korjatun luettelon hyväksytyistä laitoksista.

6 Jäsenvaltion on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottaja, joka noudattaa tätä asetusta, pääsee valvontajärjestelmään.

7 Tämän asetuksen perusteella edellytetyn valvonnan kustannuksista vastaavat suojattua nimitystä käyttävät tuottajat.

11 artikla

1 Jäsenvaltio voi huomauttaa, että suojatun nimityksen omaavan maataloustuotteen tai elintarvikkeen eritelmissä olevaa edellytystä ei ole täytetty.

2 Edellä 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on tehtävä huomautuksensa asianomaiselle jäsenvaltiolle. Jäsenvaltion, jolle huomautus on tehty, on tutkittava valitus ja ilmoitettava toiselle jäsenvaltiolle päätelmänsä ja toteuttamansa toimenpiteet.

3 Jos sääntöjenvastaisuudet ovat toistuvia eivätkä asianomaiset jäsenvaltiot pääse asiasta sopimukseen, asianmukaisesti perusteltu valituskirje on lähetettävä komissiolle.

4 Komissio tutkii valituksen ja kuulee asianomaisia jäsenvaltioita. Tarvittaessa komissio toteuttaa aiheelliset toimenpiteet kuultuaan 15 artiklassa tarkoitettua komiteaa. Niihin voi sisältyä rekisteröinnin peruuttaminen.

12 artikla

1 Tätä asetusta sovelletaan kolmannelta maasta lähtöisin olevaan maataloustuotteeseen tai elintarvikkeeseen, jos:

— kolmas maa voi antaa samat takeet kuin 4 artiklassa tai siinä tarkoitettuja takeita vastaavat takeet;

— kyseisessä kolmannessa maassa on 10 artiklassa säädettyjä valvontajärjestelmää vastaava järjestelmä;

— kyseinen kolmas maa on valmis antamaan yhteisön suojaa vastaavan suojan vastaaville yhteisöstä lähtöisin oleville maataloustuotteille tai elintarvikkeille,

sanotun kuitenkin rajoittamatta kansainvälisten sopimusten noudattamista.

2 Jos kolmannen maan suojattu nimitys on sama kuin yhteisön suojattu nimitys, rekisteröinti on hyväksyttävä ottaen asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten todennäköisyys.

Edellä tarkoitettujen nimien käyttö on sallittua ainostaan, jos tuotteen alkuperämaa on selvästi ja näkyvästi merkitty etikettiin.

13 artikla

1 Rekisteröidyt nimitykset on suojattu:

- a) suoralta tai välilliseltä rekisteröidyn nimityksen kauppaliselta käytöltä tuotteissa, joita rekisteröinti ei koske, siinä määrin kuin tuotteet ovat verrattavissa tällä nimityksellä rekisteröityihin tuotteisiin tai siinä määrin kuin nimityksen käytöllä voi hyötyä suojatun nimityksen maineesta;
- b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai miellelyhtymiltä, vaikka tuotteen oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten "laatu", "tyyppi", "menetelmä", "tuotettu kuten", "jäljitelmä" tai muu samankaltainen ilmaisu;
- c) muilta vääriä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä mitä tulee tuotteen lähtöpaikkaan, alkuperään, tuotteen laatuun tai olennaisiin ominaisuuksiin, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai tuotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan tuotteen alkuperästä.
- d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa yleisöä harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

Jos rekisteröityyn nimitykseen sisältyy siihen kuuluvana maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimi, jota pidetään yleisnimenä, tämän yleisnimen käytön vastaavissa tuotteissa tai elintarvikkeissa ei katsota olevan ristiriidassa 1 kohdan a ja b alakohdan kanssa.

2 Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säilyttää kansalliset toimenpiteet, joilla hyväksytään 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ilmaisujen käyttö, enintään viiden vuoden ajan tämän asetuksen julkaisemisesta, jos:

- tuotetta on pidetty laillisesti kaupan kyseistä ilmaisua käyttäen ainakin viiden vuoden ajan ennen tämän asetuksen julkaisemista;
- merkinnöistä käy selvästi ilmi tuotteen oikea alkuperä.

Tämä poikkeus ei kuitenkaan saa johtaa tuotteiden pitämiseen vapaasti kaupan sellaisen jäsenvaltion alueella, jossa edellä tarkoitettut ilmaisut on kielletty.

3 Suojatuista nimityksistä ei saa tulla yleisnimiä.

14 artikla

1 Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 13 artiklassa tarkoitettua tapausta edustavan ja samaa tuotetyyppiä koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on jätetty 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna julkaisupäivän jälkeen.

Tavaramerkit, jotka on rekisteröity vastoin ensimmäistä alakohtaa, on julistettava mitättömiksi.

Tätä kohtaa sovelletaan myös silloin, kun tavaramerkin rekisteröintihakemus on jätetty ennen 6 artiklan 2 kohdassa

tarkoitettua rekisteröintihakemuksen julkaisupäivää, jos julkaiseminen on tapahtunut ennen kuin tavaramerkki on rekisteröity.

2 Sillä edellytyksellä, että yhteisön oikeutta noudatetaan, 13 artiklassa tarkoitettua tapausta edustavan tavaramerkin, joka on rekisteröity hyvässä uskossa ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekisteröintihakemuksen jättämistä, käyttöä saa jatkaa alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän rekisteröinnistä huolimatta, jos jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/104/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan c ja g alakohdassa ja 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vastaavasti säädettyjä tavaramerkin mitättömyysperusteita tai menettämisperusteita ei ole.

3 Alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää ei saa rekisteröidä, jos tavaramerkin maineen ja kuuluisuuden sekä sen ajan pituuden, jonka sitä on käytetty, perusteella rekisteröinti saattaisi johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa.

15 artikla

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräänemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

16 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta annetaan 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 40, 11.2.1989, s. 1. Direktiivi on muutettu päätöksellä 92/10/ETY (EYVL N:o L 6, 11.1.1992, s. 35)

17 artikla

1 Kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulosta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimet, joilla on oikeudellinen suoja, tai jäsenvaltioissa, joissa suojajärjestelmää ei ole, käytössä vakiintuneet nimitykset, jotka ne haluavat rekisteröidä tämän asetuksen mukaisesti.

2 Komissio rekisteröi 1 kohdassa tarkoitetut 2 ja 4 artiklan mukaiset nimitykset 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Edellä olevaa 7 artiklaa ei sovelleta. Yleisnimiä ei kuitenkaan rekisteröidä.

3 Jäsenvaltiot voivat säilyttää kansallisen suojan 1 artiklan mukaisesti ilmoitetuille nimityksille, kunnes päätös niiden rekisteröinnistä on tehty.

18 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 1992.

Newvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. GUMMER

---

*LIITE I***Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut elintarvikkeet**

- Oluet
- Luonnon mineraalivedet ja lähdevedet
- Kasviuutteista valmistetut juomat
- Leipomo-, konditoria-, makeis- ja keksituotteet
- Luonnon kumit ja kumihartsit

---

*LIITE II***Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maataloustuotteet**

- Heinä
  - Eteeriset öljyt
-